

Amahey, 15 Januari 1888

Lieve beste Moe,

Voor de brief weggaat wil ik er toch ook graag een lettertje voor U bij doen. In Batavia ontvingen wij zoo heerlijk veel brieven, en daar was zoon langen van U bij. O daar waren wij zoo blij mee. Nogmaals hartelijk dank daarvoor lieve Moe.

Toen Marie U in Soerabaia schreef had ik er zoo gaarne een briefje bij willen sluiten, maar daar ik mij zoo onlekker gevoelden kwam er niets van. Marie heeft U al geschreven wat de oorzaak daarvan was. En U verlangd zeker met ons naar de tijd dat er een kleine levenmaker komt die ons het vertrek van die lieve Piet en Frits komt vergoeden. O ik denk zoo dikwijls aan die arme jongens die zoo vroeg van hun Patje moesten. U weet niet hoe heerlijk voor ons de gedachte is dat zij nu bij U Cato en van Slooten zijn en daar zoo'n gezellig te huis vinden.

Nu zijn wij al veertien daag in Amahey bij broer Welling en zus Bets. O het is hier zoo prettig, de dagen vliegen voorbij.

Ik ben ook erg blij dat die goeie Marie zich hier ook zoo op zijn gemak gevoeld. U vroeg in Uw brief of ik mij nu gelukkig gevoelden. Daar hoeft ik waarlijk geen neen op te zeggen, wie zal zich met zoo'n goed mannetje niet heel gelukkig gevoelen. Ik zou wel willen dat U hier eens om een hoekje kon kijken hoe gezellig en prettig het hier bij zus Bets is. Onze monden staan den heelen dag niet stil zooveel hebben wij elkaar te vertellen, en dan komen gedurig de albums er bij te pas. O dat is zoo'n genot. Het spijt mij maar dat ik van broer Piet geen portret gekregen heb. Nu zit Betsy alleen in mijn album. Van zus Keetje ben ik altijd nog een portret wachtende met die allerliefste kleine broer er bij.

Maar lieve Moe ik zou geheel vergeten U allen recht hartelijk te feliciteren met de jaardag van broer Piet. Ook met U en Cato's

jaardag. Onze wensch is dat U dien dag nog veel jaren moog vieren met allen die U lief en dierbaar zijn. Wij hebben die dagen veel aan U allen gedacht en dronken gezamenlijk een lekker glas wijn op U aller gezondheid.

Uit den Haag van Vader kregen wij verleden week minder verblijdende tijding namelijk dat die goeie broer Coenraad erg achteruit gaat en daaglijks zwakker wordt. Er was niets geen hoop meer op herstel. De dokter geloofden zelfs niet

meer dat hij er nog lang zou zijn zoo sterk verminderde hij.

O wat zal dat voor die arme Vader een slag zijn die lieve jongen waaraan hij zoo gehecht was te moeten missen. Vooral nu Vader

zoo alleen met mijn jongste broer overblijft zal hij dat gemis zoo gevoelen Wij bidden gedurig veel voor Vader dat de Heer hem kracht geve en sterke in die moeilijke tijd.

Toch was ik blij dat ik uit de brief hoorden dat Coen zelf zich heel gelukkig gevoelden en met blijdschap aan het heengaan dacht.

Dat lieve Moe troost ons allen als wij denken dat het heengaan voor hem geen verlies maar een groot gewin is. Hier op aarde lijdt hij nu toch pijn en smarte daar boven is alles vreugde en heerlijkheid. En daar is het scheiden maar kort want wij zien elkander weer.

O dat is zoo'n heerlijken troost. Hoe gaat het met die lieve Piet en Frits; vinden zij het erg koud in Holland.

O ik denk zoo dikwijls aan hen. Jammer was het dat zij geen Hollands kenden, en ik geen Alfoers zoodat wij in het begin weinig met elkaar konden spreken, naderhand begrepen wij elkaar beter hoewel veel spreken toch niet zins dan moest Marie er al spoedig bij te pas komen.

Hoe gaat het nu met hen? Hebben zij op den reis al wat Hollands geleerd?

Weest U zoo goed hen beide stevig voor mij te pakken. Veel groeten aan Suze.

Ook Cato en van Slooten veel kusjes aan de lieve kleinen.

En weest U lieve Moe hartelijk gegroet en gekust door

Uwe U Liefhebb.

Keetje.

